

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **S. D.**
státní příslušnost Senegalská republika
toho času v Pobytovém a integračním středisku, Na Kopci 5,
735 64 Havířov – Dolní Suchá
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2019 č. j. OAM-138/ZA-ZA11-K03-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

IV. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Bártý se určuje částkou 10 200 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 2. 10. 2019 č. j. OAM-138/ZA-ZA11-K03-2019 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný správní orgán za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je legalizace pobytu na území České republiky a nemožnost návratu do země původu z důvodu obtížené ekonomické situace či ztížených životních podmínek. Tyto důvody dle žalovaného nebylo možno podřadit pod důvody vymezení v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal důvody ani pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu ze dne 24. 10. 2019, kterou nijak nezduvodnil a ve které zároveň požádal krajský soud o ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto řízení. Jeho žádosti krajský soud usnesením ze dne 5. 11. 2019 vyhověl a zároveň ustanoveného právního zástupce vyzval, aby podanou žalobu doplnil. Podáním ze dne 11. 11. 2019 právní zástupce žalobce doplnil jeho žalobu tak, že žalovaný nepřistoupil k provedení doplňujícího pohovoru, který žalobce v průběhu správního řízení požadoval písemným podáním ze dne 19. 9. 2019, které žalovanému doručil dne 23. 9. 2019. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že tento jeho požadavek byl obstrukční. Žádal o doplňující pohovor bezprostředně poté, kdy byl seznámen s tím, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí o jeho žádosti, což bylo ve stejný den, kdy mu byla poskytnuta bezplatná právní pomoc v zařízení pro zajištění cizinců, kde se nacházel. Teprve až po poskytnutí této právní pomoci pochopil, jaká je jeho situace, na což reagoval oprávněným požadavkem na provedení doplňkového pohovoru. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které dovodil povinnost žalovaného „vyvarovat se zbrklého zavržení možné relevance nových avizovaných tvrzení žalobce“, jelikož nebylo možno vyloučit, že žalobce může uvést azylově relevantní skutečnosti, zejména se zřetelem k tomu, že se jedná o řízení ve věci jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a proto k odmítnutí požadovaného pohovoru je třeba přistoupit se značnou opatrností. Jelikož žalovaný žalobci tento pohovor neumožnil, porušil tak práva žalobce a jeho rozhodnutí nemůže jako nezákonné obstát. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 10. 2019 č. j. OAM-138/ZA-ZA11-K03-2019, obsahem předloženého správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a účastnickou výpovědí žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 2. 2019. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 18. 2. 2019 uvedl, že cestoval letecky ze Senegalu do Budapešti dne 24. 11. 2018 a následně autobusem do Německa za bratrem. Tam jej zadržela policie a na území České republiky následně vstoupil 7. 2. 2019. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že je mladý a v Senegalu nemá budoucnost, nemůže si tam zařídit rodinu. Do Budapešti přiletěl proto, že tam byl člověk, který to zařídil; žalobce všechno prodal a přijel do Evropy. Tady, ale zjistil, že jej podvedl. Jiný důvod žádosti nemá. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že dne 18. 2. 2019 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Při něm žalobce sdělil, že v Maďarsku pobýval u ženy, kterou poznal v Senegalu, tam spolu cestovali a ona jej pozvala do Maďarska. Žalobce u ní bydlel 20 dní a poté se vrátil její manžel a ona mu řekla, že mu zaplatí nějaký hotel. S touto ženou měl žalobce vztah a cítil se podvedený, neboť nevěděl, že je vdaná. Myslí si, že byla s ním těhotná a že šla na interrupci. Během vycestování ze Senegalu žádné potíže neměl. Má tam starého otce, který dříve sloužil v armádě a který má tři ženy. Jeho matka zemřela a žalobce má čtyři starší sestry a dva starší bratry. O mezinárodní ochranu žádá proto, že jej sem pozvala ona žena, a když přijel, byl strašně zklamaný, protože zjistil, že se svým vízem nemůže pracovat. Jeho nástrojem byla loď, kterou prodal. V Senegalu neměl žádné potíže, avšak už tam nebude moci pracovat. Dělal tam průvodce a pracoval s několika cestovními kancelářemi, vydělal si na loď, kterou vozil turisty. V Senegalu není dost pracovních míst a pokud jsou tam továrny, jsou v nich lidé vykořisťováni. Nelíbí se mu, jak se tam žije a to, že je tam systém polygamie, kdy žena nesmí pracovat a muž musí živit celou rodinu. Na otázku, zda měl ve vlasti v minulosti nějaké problémy se státními orgány, úřady, soudy, policií a armádou, odpověděl, že nikoliv, vždy jen pracoval a rozvíjel svůj byznys a na nic jiného neměl čas. Na další otázku, zda chce závěrem pohovoru uvést nějaké skutečnosti rozhodné pro posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, odpověděl, že nelze říci vše a že se to týká privátního života. Z protokolu je dále zjištělé, že žalobce závěrem pohovoru využil svého práva na zpětné přetlumočení za účelem kontroly protokolu. Z jeho podnětu byla závěrem doplněna protokolace ohledně otázky, z jakého důvodu by nemohl pokračovat v práci průvodce nebo si najít nové zaměstnání, tak že by musel pracovat 5 až 6 let, aby si vydělal na loď, kterou vozil turisty a kterou prodal. Podle protokolu sepsaného dne 18. 9. 2019 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany a byl seznámen s informací Ministerstva zahraničních věcí České republiky č.j. 105460-7/2019-LPTP ze dne 18. 3. 2019, která mu byla přetlumočena. Uvedl, že nechce doplnit písemné podklady, ale chtěl by vysvětlit svůj pohled a uvést to raději ústně a ne písemně. Dále uvedl, že pokud jde o politickou situaci v Senegalu, africká vláda je orgán, který existuje jen pro sebe a ne pro lidi. Přípisem ze dne 19. 9. 2019 doručeným žalovanému dne 23. 9. 2019 žalobce požádal o sjednání pohovoru ve věci své žádosti o mezinárodní ochranu, neboť mu dosud nebylo umožněno uvést vše o důvodech této žádosti a o vážné újmě, která mu hrozí. Přiložil zároveň prohlášení v angličtině, kterou ovládá velmi málo a potřebuje proto pohovor za přítomnosti tlumočníka z francouzštiny.
6. Součástí správního spisu žalovaného jsou informace o zemi původu žalobce, a to:

- informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č.j. 105460-7/2019-LPTP ze dne 18. 3. 2019 ohledně bezpečnostní situace v Senegalu, situace v oblasti Casamance a možnosti vnitřního cestování,
- informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 105460-8/2019-LPTP ze dne 18. 3. 2019 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do Senegalu a po návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí,
- zpráva Rakouského Federálního úřadu pro imigraci a azyl (BFA) ze dne 28. 5. 2018 nazvaná „Hodnocení Senegalu jako možné bezpečné země původu“, 3.2.1. Konflikt v Casamance a
- zpráva odboru azylové a migrační politiky MV ČR „Hodnocení Senegalu jako bezpečné země původu“ z dubna 2019.

7. Přestože oba účastníci v projednávané věci souhlasili s rozhodnutím soudu bez jednání, nařídil krajský soud ústní jednání na den 27. 2. 2020. Při tomto jednání s výslovným souhlasem žalobce provedl jeho účastnický výsledek. Žalobce při něm byl dotázán, z jakého důvodu požadoval u žalovaného provedení dodatečného pohovoru k důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, na což odpověděl, že „Chtěl dodatečně sdělit konflikt, který spočívá v tom, že byl podveden. Podveden byl tím, že měl poměr s maďarskou státní příslušnicí, se kterou se poznal v Senegalu a s níž měl intimní poměr. Tato žena za ním do Senegalu jezdila po dobu půl roku jedenkrát za měsíc, s žalobcem otěhotněla a ten na její naléhání odjel do Budapešti. Tam zjistil, že dotyčná žena je vdaná. Podle poměrů a právních předpisů v zemi původu žalobce byl takový poměr nepřipustný. Jeho rodina v Senegalu s jejím poměrem nesouhlasila a proto mu vyhrožovala zabitím. Další konflikt dle žalobce spočíval v tom, že dotyčná žena podstoupila interrupci. Zásadním důvodem, pro který se žalobce odmítá vrátit do Senegalu, je tedy nebezpečí ze strany jeho rodiny.“ Na dotaz, kdo konkrétně z rodiny mu může ublížit, uvedl, že kromě rodiny i další sousedé. Neví to jistě, ale jeho otec asi zemřel. Žalobce dodal, že Senegal je prezentován jako bezpečná země, ale zprávy o této zemi jsou zcela odlišné od reality. Na dotaz, zda v Senegalu existuje policejní ochrana před hrozbou vážné újmy spočívající v hrozbě zabití či ublížení na zdraví, odpověděl: „Ano, existuje, ale já si chráním především svoji duši“. Dále uvedl, že při předchozích pohovorech nebyl vždy dobrý tlumočník, konkrétně to bylo v Zastávce u Brna. Dodal, že u těchto pohovorů byl frustrovaný a že část jeho rodiny s poměrem s maďarskou ženou souhlasila a část nikoliv, čímž vznikaly problémy.

8. Podle ust. § 23 odst. 1 zákona o azylu ministerstvo provede za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pohovor se žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. O provedeném pohovoru se sepisuje protokol. Protokol je zejména přepisem otázek ministerstva a odpovědí žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

9. Podle odst. 2 téhož ustanovení se pohovor neprovádí,

- a) pokud lze vydat rozhodnutí o udělení azylu,
- b) byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany; v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem, nebo

- c) jde-li o nezletilého žadatele o udělení mezinárodní ochrany s výjimkou nezletilé osoby bez doprovodu,
- d) není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

10. V souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska v podstatě jediného namítaného žalobního bodu, tak jak byl uveden v doplnění žaloby učiněném právním zástupcem žalobce v jeho podání ze dne 11. 11. 2019. Tento žalobní bod spočíval v námitce, že žalobci nebyl umožněn další doplňující pohovor. Žalobce nesouhlasil v této souvislosti s tvrzením žalovaného, že z jeho strany se jedná o obstrukční jednání, když v jeho případě jde o první žádost o mezinárodní ochranu a svůj požadavek na provedení doplňujícího pohovoru vznesl ve stejný den, kdy mu byla poskytnuta bezplatná právní pomoc v zařízení pro zajištění cizinců, díky které pochopil svoji situaci, na kterou reagoval právě vznesením požadavku na provedení doplňujícího pohovoru. Krajský soud k uvedené žalobní námitce považuje za vhodné doplnit skutečnosti zjištěné z obsahu správního spisu v tom, že se v něm také nachází výzva k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 11. 2. 2019, mimo jiné podepsaná vlastnoručně žalobcem, na které je ve francouzském jazyce uvedeno poučení o povinnosti žalobce podávat úplné a pravdivé informace ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a o možnosti kdykoliv dodat jakékoliv skutečnosti rozhodné pro posouzení této žádosti a také poučení o možnosti poskytnutí bezplatné právní pomoci v pobytovém středisku či zařízení pro zajištění cizinců. Záznam o poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18. 2. 2019 žalobce prokazatelně podepsal bez jakýchkoliv připomínek. Stejně tak učinil i v případě protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany sepsaného téhož dne, kdy využil práva na jeho přetlumočení a upřesnil svoji odpověď na jednu z položených otázek. Závěrem protokol bez připomínek vlastnoručně podepsal. Ani na jedné z uvedených listin není záznam či zmínka o tom, že by žalobce v průběhu těchto pohovorů či v jejich závěru měl nějaké připomínky k tlumočení z francouzského do českého jazyka a naopak za přítomnosti tlumočnice z francouzského jazyka. Dle názoru krajského soudu žalobci nic nebránilo v tom, aby další skutečnosti, které považoval za potřebné sdělit žalovanému za účelem posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu, uvedl v rámci pohovorů konaných dne 18. 2. 2019 anebo nejpozději při seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany dne 18. 9. 2019. Krajský soud proto nemůže souhlasit s žalobní námitkou, že pokud žalovaný žádosti o doplňující pohovor nevyhověl, porušil tak jeho procesní práva, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nezákonné. Žaloba je proto nedůvodná, nicméně nad rámec tohoto závěru krajský soud uvádí, že důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděné žalobcem při ústním jednání soudu spočívající v jeho vztahu s maďarskou ženou, která jej zklamala a následně podstoupila interrupci, rozhodně nelze podřadit pod důvody taxativně vymezené pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Tímto důvodem nemůže být ani žalobcem uváděná hrozba ze strany soukromých osob v případě jeho návratu do Senegalu, kde jak sám potvrdil, existuje možnost policejní ochrany proti jejich případnému nezákonnému jednání. Závěrem krajský soud podotýká, že odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 66/2017 – 49 ze dne 13. 9. 2017 je pro tuto věc zcela nepřiléhavý, neboť v této právní věci se jednalo o neprovedení pohovoru žalovaným v případě opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kde žadatelka mohla náležet do okruhu tzv. zranitelných osob.

11. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu žalobce podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
13. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za jeho zastupování v rozsahu 3 úkonů právní služby po 3 100 Kč a 3 režijních paušálů po 300 Kč, celkem tedy 10 200 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. února 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce